

Loondienst

Ik werk sinds 2016 als zelfstandig tekstschrijver en schrijver. Ik schreef mijn eerste verhaaltje toen ik vier jaar oud was. Het ging over een trein die heel hard kon rijden. Het heeft lang geduurd voordat ik inzag dat ik ook mijn geld kon verdienen met wat ik eigenlijk het liefste doe. Na een studie politicologie aan de UvA ben ik het communicatievak ingerold. Ik heb ongeveer twintig jaar in loondienst gewerkt als voorlichter, communicatieadviseur en woordvoerder, waarvan de laatste negen jaar bij de gemeente Amsterdam.

Zaadje

Het was een afwisselende baan met een goed salaris, veel vrijheden en verantwoordelijkheden en ik kon elke dag op de fiets naar mijn werk. Toch gaf het te weinig voldoening. Maar ja, wat dan? In 2015 nam ik een sabbatical van vier maanden om daarover na te denken. Ik liep van Bourgondië in Frankrijk naar Santiago de Compostella in het noorden van Spanje. Een tocht van ongeveer 1700 kilometer. Daar werd het zaadje geplant om het roer om te gooien.

Optelsom

Ik ben geen Ik Vertrek-type, dus ik bereidde alles zorgvuldig voor. Ik ging sparen, van minder geld leven, Spaans leren en ik schreef me in als tekstschrijver bij de Kamer van Koophandel. Heel veilig, in eerste instantie naast mijn baan bij de gemeente Amsterdam. Het was een simpele optelsom: schrijven is waar eigenlijk altijd mijn hart heeft gelegen én je kunt het uitstekend op afstand doen.

REDACTIE TEFKE VAN DIJK

Een dag op mijn werkplek

Lonneke Lodder studeerde, woonde en werkte bijna 25 jaar in Amsterdam voordat ze de hoofdstad in 2017 verruilde voor het platteland in de Noord-Spaanse provincie Asturias. Daar combineert ze haar werk als zelfstandig tekstschrijver met heel veel buiten zijn. 'Ik werd niet gelukkig van het kantoorleven en besloot mijn droom niet uit te stellen tot na mijn pensioen.'

Jeuken

Ik werk nu ongeveer 16 tot 20 uur per week, meer heb ik niet nodig om van te leven. Mijn opdrachtgevers zijn bijna uitsluitend Nederlandse overheidsorganisaties. Ik heb nog steeds een zwak voor de publieke zaak; de overheid wordt enorm ondergewaardeerd. Mijn werk als tekstschrijver is een fijne manier om betrokken te blijven bij Nederland. Als ik zie hoe het er hier in Spanje aan toe gaat, dan begin-

nen mijn handen te jeuken. Ik heb regelmatig heimwee naar DigiD.

Leven

Sinds de coronacrisis is werken op afstand een stuk eenvoudiger. De systemen zijn beter geworden en niemand vindt het meer gek dat ik inbel vanuit Spanje. In 2019 verscheen mijn boek *'Het leven is te kort om op kantoor te zitten'*, over mijn weg van een Amsterdamse kantoorbaan naar een leven op het

Noord-Spaanse platteland. Ik weet dat ik daar veel mensen mee heb geïnspireerd en dat was een belangrijke drijfveer om dat boek te schrijven; ik hoop dat zoveel mogelijk mensen gaan doen wat ze het liefste doen.

Kantoor tuin

Ik grap altijd dat ik werk vanuit mijn kantoor tuin van 1,7 hectare, met een stuk bos, twee weilanden met koeien en uitzicht op de besneeuwde toppen van de Picos de Eu-

ropa. Soms werk ik vanuit de tuin, of vanaf mijn veranda. Op zonnige winterse dagen is het daar warmer dan binnen. Naarmate ik ouder word, heb ik wel steeds meer moeite om buiten de letters op mijn scherm goed te zien. Ik heb dus ook een bureau binnen. Daar zet ik dan mijn laptop op. Omdat ik zelden meer dan twee uur achter elkaar achter mijn bureau zit, zijn de ergonomische omstandigheden minder belangrijk.

Daglicht

Alles komt hier later op gang. Ik gebruik zelden een wekker en sta in de zomer vroeger op dan in de winter. Dat heeft met daglicht te maken. Na het opstaan wandel ik met de hond, doe klusjes zoals de houtkachel schoonmaken en afwassen, en ga dan ontbijten. Rond 10.30 uur zit ik achter mijn bureau. Mijn werk fluctueert enorm. Ik heb weken van 32 uur, maar er zijn ook periodes dat ik heel weinig werk. Ik maak daarbij weinig onderscheid tussen doordeweeks en het weekend. Als het op een zondag regent, dan ga ik die dag schrijven en wandel ik op een doordeweekse dinsdag aan de kust.

Lunch

Vaste werktijden heb ik niet. Ik werk meestal anderhalf tot twee uur geconcentreerd aan teksten. Vervolgens ga ik de tuin in voor een uurtje onkruid wieden, gras maaien, bramen uitsteken, houthakken of wat er dan ook te doen is. En dan ga ik ergens tussen 13.30 en 14.00 uur koken; ik heb de Spaanse warme lunch omarmd. Dat is het anker van mijn dag. Daarna schrijf ik weer ongeveer anderhalf uur, ga nog een uurtje naar buiten en kruip ten slotte nog een uur achter mijn bureau. Als ik klaar ben, is het ongeveer 19.00 uur.

Goudhaantje

Als ik opkijk van mijn laptop en de machtige bergen van de Picos de Europa zie, dan moet ik mezelf nog weleens knijpen. Mag ik echt zo leven en zo mijn geld verdienen? Naar Nederlandse maatstaven leef ik eenvoudig; ik heb geen centrale verwarming, geen afwasmachine, tv, magnetron of droger - en in de winter is het in huis vaak maar 13 graden. Maar ik voel me echt een goudhaantje. ■

Meer weten? Kijk op lonnelodder.nl.